

Nr 741

Av herr Nordgren, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 95, angående vissa åtgärder i prisreglerande syfte på jordbrukets område, m. m.

(Lika lydande med motion nr 583 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 95 år 1962 behandlas på sid. 15—16 statens jordbruksnämnds förslag om återinförande av gränsskydd för den sedan 1959 tullfria produkten hundbröd (hundkex). Efter att ha refererat jordbruksnämndens framställning och därvid återgivit de synpunkter i ärendet som anförts av landets enda tillverkare av denna produkt deklarerar departementschefen kortfattat på sid. 37: »Med beaktande av att frågan om gränsskydd för denna vara nyligen prövats av Kungl. Maj:t anser jag mig inte heller i denna del böra biträda nämndens förslag.»

Utöver de enligt min mening i och för sig mycket starka argument till förmån för återinförande av gränsskydd för hundbröd som anförts i tillverkarens och i jordbruksnämndens skrivelser vill jag peka på ytterligare en väsentlig beredskapssynpunkt, som tydligen icke beaktats av 1952 års tulltaxekommitté och icke heller aktualiserats i de fortsatta övervägandena om gränsskydd för denna produkt men som är av den betydelsen att den bör föranleda riksdagen att följa jordbruksnämndens förslag. Ett bibehållande av tullfriheten kommer efter tendensen till ökad import att döma att leda till att den svenske tillverkarens möjligheter att hävda sig i konkurrensen med de utländska tillverkarna, vilka tack vare lägre råvarupriser och arbetskraftskostnader kan hålla lägre försäljningspriser i Sverige, försvåras i sådan mån att en fortsatt fabrikation helt kan äventyras. Saken har även en annan sida än den mänskliga, nämligen hänsynen till hundarna. Härvid blir det genast fråga om betydligt större tal. Antalet hundar i Sverige är för närvarande omkring 400 000. Av dessa är i runt tal 30 000 avsedda som beredskapshundar. Speciellt med hänsyn till denna grupp är det nödvändigt att trygga försörjning av hundfoder. Den svenske tillverkaren av hundbröd förser kontinuerligt kronans hundar med foder och erhöi under senaste världskriget speciell licens för detta ändamål.

Under normala tider kan man givetvis trygga försörjningen av hundbröd genom import. Denna möjlighet bortfaller emellertid i händelse av en avspärrning av vårt land i ett beredskaps- eller krigsläge. Ur beredskapssynpunkt framstår det därför som angeläget att vi inom Sverige får be-

hålla en fabrikation av denna produkt. En nerläggning av tillverkningen i Sverige skulle också få till följd, att avsättningen och förädlingen av en icke obetydlig kvantitet svenskt spannmål kommer att helt bortfalla. I likhet med statens jordbruksnämnd vill jag därför förorda att hundbrödet överföres till jordbruksregleringen, varigenom, med undantag av vissa vitamin- och mineralfodermedel, samtliga de under tulltaxenummer 23.07 fallande varuslagen kommer att regleras av förordningen 1956: 401.

Med hänsyn till vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att hundbröd skall hänföras till de varuslag under tulltaxenummer 23.07 som omfattas av förordningen 1956: 401.

Stockholm den 22 mars 1962

Hans Nordgren
